

[Forsvarsministeren.]

udskrives aarligt, men havde glemt at tage et tilsvarende Antal Befalingsmænd.

Jeg sagde i Gaar — og jeg gentager i Dag —, at det er ikke en Forglemmelse. Naar vi har fordoblet Mandskabet, er det, fordi vi har regnet med, at vi skulde have det til Afløsning. Og naar det ærede Medlem sagde: Skal da ikke Befalingsmændene afløses paa samme Maade som Mandskabet? maa jeg erkende, at det har jeg ganske vist ikke tænkt mig; jeg tror ikke, det praktiseres nogen Steder, f. Eks. under Sikringsstyrkens Indkaldelse, at man afløser Befalingsmændene paa samme Maade som de menige indkaldte.

Naar det ærede Medlem siger, at jeg ikke har kunnet benægte, hvad han fremførte, vil jeg svare: Har jeg nogen Sinde gjort Forsøg paa det? Var det da noget nyt, det ærede Medlem opfandt i Forgaars, da han talte om, at der i visse Situationer kunde komme til at mangle Befalingsmænd, 770 altsaa? Da jeg gjorde opmærksom paa, at det samme Forhold kunde komme til at gøre sig gældende under den nuværende Ordning, siger det ærede Medlem: Nej, for der staar en Linie, der siger, at man har Bemyndigelse til at udnævne flinke menige til Underkorporaler.

Det er altsaa den Linie, det ærede Medlem mangler, saa er vi færdige med de 680, det hjælper jo allerede godt, saa bliver der ikke saa farlig mange tilbage. Naar vi sætter den Linie ind: Flinker menige kan udnævnes til Overkonstabler, saa er det Spørgsmaal ude af Verden saa at sige helt og holdent.

Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis det kun er den Linie, der mangler — det ærede Medlem tvivlede jo ikke om, at jeg vilde sætte den ind, ellers vilde Hovedrevisoratet komme og sige, at jeg havde handlet uden Lovhjemmel —, saa er Spørgsmaalet jo ikke saa overvældende stort.

Derefter talte det ærede Medlem om, at der var ogsaa andre Mangler ved Forslaget; der var intet Lægekorps, intet Forplejningskorps, og Officererne fik for ringe Øvelse under Indkaldelse.

Jeg skal gerne indrømme, at Lægekorpsset mangler, og jeg har heller ikke tænkt mig, at det skulde til, fordi det efter mit Skøn ikke behøves, idet vi allerede under den nuværende Hærorfning mere og mere er gaaet bort fra den hidtidige Ordning med Hensyn til Lægeforholdene, f. Eks. paa Sygehusene er gaaet over til at entrere med de civile Læger. Jeg vilde ogsaa anse

det for at være Spild af Penge at have et fast Lægekorps knyttet til Vagtkorpsset, og jeg tror, at vi udmærket kan faa Lægetjenesten udført uden at behøve at ty til at have et særligt Lægekorps.

Hvad Forplejningskorpsset angaar, vil det ærede Medlem forstaa, at der er en væsentlig Forskel paa et Vagtkorps, hvis Virksomhed falder paa bestemt afgrænsede Steder, til bestemte Tider, og paa en Hær under den nuværende Ordning, hvor man maa regne med, at Hæren under alvorlige Forhold kan komme til at kampere paa Steder, hvor Tilførselsforholdene er daarlige.

Endelig talte det ærede Medlem om, at Officererne ikke faar den fornødne Øvelse i at føre Tropperne, naar de kun kommer ind 2 Gange 12 Dage. Jeg er jo lidt forbløffet over at faa denne Oplysning. For det første kan jeg ikke se, at Officererne behøver denne store Øvelse, men 2 Gange 12 Dages Efterindkaldelse giver ikke Befalingsmændene den fornødne Uddannelse til at føre Tropper, siger altsaa det ærede Medlem. (I. A. Hansen: Der er ingen Tropper). Mandskabet, ja, ja, lad gaa.

Men det ærede Medlem stod jo for to Aar siden her paa denne Plads som Talsmand for en Ordning, hvorefter man fremtidig skulde indkalde Hærens Mandskab 2 Gange 14 Dage, det var fuldt tilstrækkeligt. Der mangler altsaa efter det ærede Medlems Opfattelse 4 Dage i, at Befalingsmændene kan faa den Øvelse, de skal have. Det ærede Medlem anbefalede en Ordning, hvorefter fremtidig Efterindkaldelserne kun skulde være 2 Gange 14 Dage. Det kan godt være, at de 4 Dage skulde have været med, for at Officererne kunde faa den tilstrækkelige Øvelse.

Derefter kom det ærede Medlem over til alle de Mangler, der klæbede ved det Brorsenske Forslag, og sagde: Det er rigtigt, Hr. Brorsen gjorde sit Forslag ærligt ved nogle Ændringsforslag. Nej, undskyld, det var ikke Brorsen, det var det ærede Medlem, der mødte frem med Ændringsforslag, fordi han forstod, at Brorsens Forslag var fuldkommen umuligt, fordi det viste sig, at Beregningerne var fuldkommen gale. Naar man bor i et saa skrøbeligt Glashus, at ens eget Parti har maattet møde og stille Forslag paa Forslag til Ændringer i det Forslag, ens egen Minister har stillet, saa er det halsløs Gerning her at komme og sige, at her og dér er der Ting, der burde rettes.

Derefter kommer vi til det, som alle Talere fra Oppositions-Side, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, det ærede Med-